

ся не запрѣлъ чловѣкъ. Кога ся изнамѣрили много нѣ-
чта, съ кой-то по-лесно да ся посрѣщатъ или подряж-
дать потрѣбы-ты, тогава хора-та на една дружинѣ, на
една кѣщѣ, не могли вече да сподвижътъ да свръшатъ
всичко, что имъ трѣбувало, или не умѣли да го връ-
шатъ добрѣ и лесно. Чловѣкъ по малко врѣмя видѣлъ,
че съсѣдъ-тъ му нѣкои си работы прави по-добрѣ и по-
лесно отъ него, а пакъ нѣкои си работы той самъ пра-
ви по-добрѣ и по-лесно отъ съсѣда си, а при това, че
у него има нѣкои си нѣчта, кой-то нѣма у съсѣда му
Хора-та най-напоконъ достигнахли да си заимать е-
динъ другому или да си размѣняватъ това, что-то и-
малиу себе по-вече и така зели да ся сдружяватъ въ
труда, или все едно да си дѣлятъ работѣ-тѣ, та единъ
да глѣда и да работи само една работѣ, другъ другѣ,
а послѣ да си размѣняватъ что-то имъ остане отъ из-
работено-то повече откакъ си посрѣщнахътъ всякой
своѣхъ-тѣхъ потрѣбѣхъ.

А това друженіе въ труда и дѣленіе на труда
съ врѣмя зело прѣднинѣ до толкова, что-то днесъ
може ся каза, че хыляды хора работятъ за одного и
единъ за хыляды. О прѣвъ пѣтъ, като чюете това,
може да ви ся види чудно; нѣ то си е тѣй.

Да не мыслите, че като казвамъ, какъ за одного
работятъ хыляды душъ, азъ искамъ да кажъ за нѣ-
кой богатъ или господаръ, кой-то съ пары или съ
силѣ кара хора-та да му работятъ и робувать. Не,
азъ не мыслѣхъ такъво нѣчто; азъ искамъ да кажъ,
че и за най-сиромаха, дори и за просека работятъ
толкова си душъ хора. За да ся проумѣемъ по-добрѣ
нека земемъ за примѣръ единъ чловѣкъ, кой-то ра-
боти съ надницѣ (гюнлюкъ) и нѣма си ничто освѣнъ
что-то изработи за день или за седмицѣ. Такъвъ ра-